

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. 41_____

din _____14.04.2010_

privind soluționarea contestației formulată de

.....

din municipiul Suceava, str., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., asupra contestației formulate de, din municipiul Suceava, str., județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind suma totală de, reprezentând TVA.

Societatea contestă și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. și solicită restituirea sumelor cuvenite, dispusă prin Sentința nr.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind suma totală de, reprezentând TVA.

În contestația depusă, societatea solicită anularea Deciziei de impunere nr. și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.

Petenta susține că în condițiile în care societatea se află în procedura de insolvență prevăzută de Legea nr. 85/2006, iar DGFP Suceava are calitatea de creditor, aceasta consideră că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 39 din Codul de procedură fiscală, conflictul de interese fiind mai mult decât evident. Contestatoarea mai afirmă că procesele verbale de control care au stat la baza cererii de deschidere a procedurii reorganizării și falimentului au fost anulate de către instanțele judecătorești ca fiind nelegale.

Contestatoarea invocă prevederile art. 20 din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora, de la data deschiderii procedurii reorganizării judiciare și falimentului, administratorului judiciar îi revine sarcina examinării situației economice a debitorului, toate acțiunile întreprinse și actele întocmite de către acesta fiind supuse doar controlului judecătorului sindic.

Societatea afirmă că deși aceasta se afla sub incidența Legii 85/2006, organul de inspecție a procedat la efectuarea unui control la, control soluționat cu Decizia de impunere nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., cu Dispoziția privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. și cu Raportul de inspecție fiscală nr.

Contestatoarea precizează că deși inspecția fiscală a avut ca obiective verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor de către contribuabil, verificarea sau stabilirea obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora în perioada 01.01.2006-30.09.2009, organul de control nu a ținut cont de titlurile executorii nr. și, întocmind o situație comparativă între obligațiile de plată evidențiate de societate și obligațiile evidențiate de AFPCM Suceava în fișa sintetică.

Petenta precizează că titlurile executorii au rămas irevocabile în perioada supusă inspecției fiscale, iar organul de control trebuia să țină cont de acestea și să dispună operarea anulării procesului verbal nr. în sumă de din evidența AFPCM Suceava. Aceasta consideră că deși organul de inspecție constată că acest proces verbal a fost operat doar parțial cu suma de, organele de inspecție fiscală nu au luat nici o măsură pentru ducerea la îndeplinire a sentințelor judecătorești.

În concluzie, societatea solicită anularea Deciziei de impunere nr., a Dispoziției nr. și a Raportului de inspecție fiscală nr.

Prin adresa nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava și sub nr. la DGFP Suceava, petenta solicită soluționarea contestației formulate ținând cont de noile probe aduse cu sentința nr.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală

nr., s-a stabilit în sarcina suma totală de plată de , reprezentând TVA.

În urma verificării efectuate la societate, organele de control fiscal au constatat că aceasta a înregistrat în contabilitate, pe cheltuieli de exploatare și în jurnalul TVA pentru cumpărări, un număr de 33 facturi fiscale, reprezentând facturi emise de Orange România pentru servicii de telefonie a căror beneficiar este și nu societatea verificată. Valoarea fără TVA a acestor facturi este de, iar TVA este în sumă de

În urma controlului s-a mai stabilit și faptul că societatea a efectuat ajustări de TVA ca urmare a declarării stării de insolvență a unui număr de 6 clienți. În urma verificării s-a constatat că:

- la nu există hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă privind declararea stării de insolvență. Pentru această societate, ajustarea de TVA este în sumă de
- pentru ajustarea s-a făcut în luna martie 2006 în loc de iulie 2007 când s-a pronunțat hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă privind declararea stării de insolvență;
- pentru ajustarea s-a făcut în luna septembrie 2007, în loc de noiembrie 2007;

Prin urmare, TVA ajustată cu suma de pentru clientul s-a efectuat fără a avea la bază hotărârea judecătorească de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând TVA, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., cauza supusă soluționării este dacă datorează această sumă, în condițiile în care argumentele aduse de societate nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.

În fapt, în urma verificării efectuate la societate, organele de control fiscal au constatat că aceasta a înregistrat în contabilitate, pe cheltuieli de exploatare și în jurnalul TVA pentru cumpărări, un număr de 33 facturi fiscale, reprezentând facturi emise de Orange România pentru servicii de telefonie a căror beneficiar este și nu societatea verificată. Valoarea fără TVA a acestor facturi este de, iar TVA este în sumă de

De asemenea, organele fiscale au constatat că TVA ajustată cu suma de pentru clientul s-a efectuat fără a avea la bază hotărârea

judecătorească de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă și în consecință, au stabilit suplimentar în sarcina petentei TVA în sumă de

Societatea formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr., petenta susținând că în condițiile în care societatea se află în procedura de insolvență prevăzută de Legea nr. 85/2006, iar DGFP Suceava are calitatea de creditor, aceasta consideră că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 39 din Codul de procedură fiscală, conflictul de interese fiind mai mult decât evident.

Contestatoarea invocă prevederile art. 20 din Legea nr. 85/2006, potrivit căroră, de la data deschiderii procedurii reorganizării judiciare și falimentului, administratorului judiciar îi revine sarcina examinării situației economice a debitorului, toate acțiunile întreprinse și actele întocmite de către acesta fiind supuse doar controlului judecătorului sindic.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **art. 206** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru”.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații se regăsesc obiectul acesteia, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. De asemenea, obiectul contestației îl constituie sumele și măsurile

stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat de către petent.

- **Art. 213** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 213

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.
[...].”

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 12.1** din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„12. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 185 - Soluții asupra contestației

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...].”

Societatea formulează contestație privind TVA în sumă de lei, dar argumentele aduse de societate nu sunt incidente acestei spețe. Petenta nu motivează contestația, nu aduce argumente de fapt și de drept pentru a demonstra de ce nu datorează TVA în sumă de lei.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia există un conflict de interese, societatea aflându-se în insolvență și organul fiscal având calitatea de creditor, fiind aplicabile prevederile art. 39 din Codul de procedură fiscală, facem precizarea că acest articol prevede:

ART. 39

„Conflictul de interese

Funcționarul public din cadrul organului fiscal implicat într-o procedură de administrare se află în conflict de interese, dacă:

a) în cadrul procedurii respective acesta este contribuabil, este soț/soție al/a contribuabilului, este rudă până la gradul al treilea inclusiv a contribuabilului, este reprezentant sau împuternicit al contribuabilului;

b) în cadrul procedurii respective poate dobândi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj direct;

c) există un conflict între el, soțul/soția, rudele sale până la gradul al treilea inclusiv și una dintre părți sau soțul/soția, rudele părții până la gradul al treilea inclusiv;

d) în alte cazuri prevăzute de lege”.

Conform acestui articol de lege, conflictul de interese se referă la avantajele sau dezavantajele pe care le-ar avea un funcționar și nu instituția de la contribuabil. Prin urmare, susținerea petentei privind existența unui conflict de interese nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a contestației.

Referitor la afirmația contestatoarei că aceasta se încadrează în prevederile art. 20 din legea nr. 85/2006, potrivit căroră de la data deschiderii procedurii reorganizării judiciare și falimentului, administratorului judiciar îi revine sarcina examinării situației economice a debitorului, toate acțiunile întreprinse și actele întocmite de către acesta fiind supuse doar controlului judecătorului sindic, facem precizarea că la **art. 11 alin. 2** din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței se stipulează că:

„[...]”

(2) Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar ori lichidatorului sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditori, prin organele acestora.”

Rezultă că afirmația petentei nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a contestației deoarece atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței, iar deciziile manageriale pot fi verificate de către creditori prin organele acestora.

În ceea ce privește susținerea petentei că deși era sub incidența Legii 85/2006, organele fiscale au efectuat controlul evidenței contabile la societate, sunt aplicabile prevederile **art. 94 alin. 1, art. 95 și art. 99 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 94

„Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) **Inspekția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.**

[...]

ART. 95

„Persoanele supuse inspekției fiscale

Inspekția fiscală se exercită asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere și plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute de lege”.

ART. 99

„Competența

(1) Inspekția fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit și neîngrădit prin Agenția Națională de Administrare Fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, conform dispozițiilor prezentului titlu, ori de alte autorități care sunt competente, potrivit legii, să administreze impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

[...]

Rezultă că deși că se află în procedura insolvenței, acest fapt nu o exonerează de la obligația respectării prevederilor Legii 82/1991, republicată, privind Legea contabilității, cu privire la modul de ținere și conducere a evidenței contabile și de la respectarea actelor normative speciale în materie fiscală (Cod fiscal, etc.), drept pentru care și susținerea petentei că organele fiscale nu trebuiau să efectueze controlul fiscal la aceasta nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a contestației.

Prin contestația formulată, contestă TVA în sumă de 365.935 lei, dar argumentele aduse în susținerea contestației și analizate anterior în prezenta decizie nu sunt incidente acestei spețe. Deoarece petenta nu motivează contestația, nu aduce argumente de fapt și de drept pentru a demonstra de ce nu datorează **TVA în sumă de lei**, faptul că susținerile prezentate de societate nu sunt incidente cauzei supuse soluționării și ținând cont și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere, **ca nemotivată**.

2. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspekție fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr., cauza supusă soluționării este dacă organul competent constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor

Publice a județului Suceava are competența de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care dispoziția privind măsurile stabilite de organele fiscale nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesorii ale acestora, ci la măsuri stabilite în sarcina contribuabilului, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au dispus societății diminuarea pierderii fiscale cumulate înregistrată la 30.09.2009 în sumă de lei.

Societatea contestă măsura stabilită de organele fiscale prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind diminuarea pierderii înregistrate de societate.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile

- **art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003**, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 209

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal; [...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că **organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere**, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere **care au ca obiect impozite**, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, or în urma verificării efectuate nu s-a stabilit impozit pe profit suplimentar întrucât societatea a înregistrat pierdere, organele de control emițând în acest sens Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., pentru diminuarea pierderii.

Conform textelor de lege menționate mai sus, cererile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

- Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, la **pct. 1 din Anexa 2** - Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului”.

Întrucât măsurile stabilite în sarcina societății prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina contestatoarei, rezultă că dispoziția de măsuri nu are caracterul unui titlu de creanță și nici nu reprezintă un act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere, motiv pentru care soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, organul de soluționare specializat din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava neavând competența de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, potrivit **art. 209 alin. (2)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.

- La **pct. 5.1 – 5.4 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, se prevede că:

„5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.

5.4. Competența de soluționare este dată de quantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții stabilite de plată de către organul fiscal, precum și accesorii ale acestora, sau de quantumul total al taxelor, impozitelor, contribuțiilor, aprobate la rambursare, respectiv restituire, după caz.

Exemplu: [...]

d) Diminuarea pierderii fiscale prin neadmiterea ca deductibile a unor cheltuieli, fără a rezulta, pe cale de consecință, impozit pe profit, reprezintă măsura și intră în competența de soluționare a organului emitent al actului administrativ atacat, indiferent de quantumul sumei contestate.”

Din textele de lege menționate mai sus se reține că, în cazul în care are loc o diminuare a pierderii fiscale, fără a rezulta pe cale de consecință impozit pe profit, aceasta reprezintă o măsură care intră în competența organului emitent al actului administrativ atacat.

Din cele prezentate mai sus **rezultă că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, care au ca obiect impozite, taxe, or în cazul de față organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a înregistrat eronat drept cheltuieli deductibile 33 facturi emise de Orange România pentru servicii de telefonie, al căror beneficiar este administratorul și nu societatea verificată, precum și faptul că a înregistrat pe cheltuieli deductibile suma de lei, rezultată prin scoaterea din evidență a creanțelor neîncasate de la, fără a avea la bază o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă privind procedura de faliment a debitorului, dar care nu au avut drept consecință stabilirea unui impozit pe profit suplimentar, ci diminuarea pierderii fiscale, situație în care organele de control aveau obligația emiterii unei dispoziții de măsuri, care reprezintă un alt act administrativ fiscal și care, așa după cum se precizează la alin. (2) al art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, intră în competența de soluționare a organului fiscal emitent, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava.**

3. Referitor la cererea societății de restituire a sumelor cuvenite, dispusă prin sentința nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea cererii de restituire a sumei, în condițiile în care această cerere nu are caracter de cale administrativă de atac.

În fapt, prin adresa nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava și sub nr. la DGFP Suceava, petenta solicită soluționarea contestației formulate ținând cont de noile

probe aduse cu sentința nr., respectiv reflectarea debitelor în fișa fiscală a societății și restituirea sumelor obținute cu majorările și penalitățile actualizate la zi.

În drept, art. 205 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, stipulează că o contestație se formulează împotriva unui titlu de creanță sau împotriva altor acte administrative fiscale:

ART. 205

„Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii”.

• **art. 209 la alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, susține ideea că Direcția Generală a Finanțelor Publice are următoarea competență:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal; [...].”

Se înțelege astfel că Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava are competență de soluționare a contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației și care au ca obiect impozite, taxe, contribuție, datorie vamală, al căror quantum este sub 1.000.000 lei.

• Potrivit **art. 117** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 117

„Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume:

- a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță;**
- b) cele plătite în plus față de obligația fiscală;**
- c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;**
- d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;**
- e) cele de rambursat de la bugetul de stat;**

f) cele stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;

g) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 166;

h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silite.

[...]”.

• Potrivit pct. 9.8 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“[...]

9.8. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia.

[...]”.

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, solicitarea contestatoarei privind restituirea sumelor cuvenite, dispusă prin sentința nr. nu intră în competența de soluționare a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava, urmând a se înainta cererea de restituire organelor de administrare din cadrul **Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Suceava**, competente în soluționarea acestui capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 24, art. 114 alin. 3, art. 115, art. 119, art. 120, art. 121, art. 206, art. 209 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 5.1-5.4, pct. 12.1 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 1 din Anexa 2 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, pct. 9.8 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea contestației depuse de, cu sediul în municipiul Suceava, str., județul Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind suma totală de, **reprezentând TVA, ca nemotivată.**

2. Transmiterea dosarului cauzei pentru contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., **Activității de Inspecție Fiscală** din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava pentru a proceda conform actelor normative aplicabile speței, potrivit celor reținute în prezenta decizie.

3. Transmiterea către Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili mijlocii Suceava spre competență soluționare a cererii de restituire a sumelor cuvenite, dispusă prin sentința nr., cerere formulată de către, cu sediul în municipiul Suceava, str., județul Suceava, pentru a se proceda conform reglementărilor legale în domeniu.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR COORDONATOR,

.....

Tema: procedură-contestație nemotivată

Pct. 12.1 din Ordinul Nr. 519/2005 și art. 206, 213 din og 92/2003 rep

Tema: procedură-contestație îndreptată împotriva dispoziției de măsuri

Art. 209-og 92/2003, rep

Tema: procedură-contestații care, din pct de vedere legal, nu pot forma obiectul căii de atac aditive

pct. 9.8 din Ord 519/2005 și art. 209 din OG 92/2003, rep